

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2014 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Ś. w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Zaganiacz

Protokolant: Barbara Lesiak

przy udziale Prokuratora Rejonowego w Świdnicy J. T.

po rozpoznaniu dnia 14 października 2014 roku sprawy karnej

W. J. (1)

urodzonego (...) w Ż., syna M. i J. z domu R.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 22 maja 2001 roku w j. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi osobami doprowadził (...) (...) sp. z o.o. z siedzibą w (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że nie mając możliwości finansowych ani zamiaru wnoszenia opłat wynikających z warunków umowy zawarł poprzez upoważnionego dystrybutora Umowę o Abonament z (...) telewizyjną(...)w wyniku czego wydano mu dekoder cyfrowy do odbioru telewizji satelitarnej (...) kartę do dekodera oraz antenę satelitarną o łącznej wartości 950 złotych stanowiących własność (...) których to przedmiotów pomimo rozwiązania umowy nie zwrócił, sprzedając nieustalonej osobie

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

II. w dniu 10 stycznia 2009 roku w J. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 800 złotych w ten sposób, że zapewniając przedstawiciela spółki o zamiarze i możliwości spłaty zaciąganego zobowiązania wprowadził go w błąd co do swojej sytuacji majątkowej w wyniku czego zawarł umowę pożyczki nr (...) na kwotę 800 zł, mimo, iż w rzeczywistości nie miał zamiaru ani możliwości spłaty tej pożyczki w całości

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

III. w dniu 13 marca 2009 roku we W. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej działając wspólnie i w porozumieniu z E. J., A. G. i J. J. doprowadził (...) (...) Kredytową do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że przedkładając wraz z wnioskiem o udzielenie pożyczki stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie Zakład (...) J. J.” w P., umowę o pracę oraz indywidualne listy płac, wprowadził w błąd pracownika (...) (...) co do faktu zatrudnienia i osiągania stałych dochodów, w wyniku czego w dniu 16 marca 2009 roku uzyskał pożyczkę w kwocie 30.000 zł, gdy w rzeczywistości w firmie tej nie pracował i nie miał zamiaru ani możliwości spłacenia pożyczki,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

I. oskarżonego **W. J. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt I i II części wstępnej wyroku, tj. występków z art. 286 § 1 kk, przyjmując, że zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw i za te czyny na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **W. J. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk i art. 11 § 2 kk i za ten czyn na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 91 § 2 kk łączy kary pozbawiania wolności orzeczone wobec oskarżonego **W. J. (1)** w pkt I i II wyroku i wymierza oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego **W. J. (1)** w punkcie III wyroku na okres 4 (czterech) lat próby;

V. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonego **W. J. (1)** na rzecz pokrzywdzonego (...) w G. kwotę 30.000 zł (trzydzieści tysięcy złotych) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem z zastrzeżeniem, że oskarżony ma obowiązek spełnić to świadczenie solidarnie z E. J., A. G. i J. J.,

VI. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonego **W. J. (1)** na rzecz pokrzywdzonego(...)w W. kwotę 950 zł (dziewięćset pięćdziesiąt złotych) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem;

VII. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonego **W. J. (1)** na rzecz pokrzywdzonego (...) sp. z o.o. w W. kwotę 800 zł (osiemset złotych) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem;

VIII. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego **W. J. (1)** w pkt III wyroku zalicza okres jego zatrzymania od dnia 19 maja 2010 roku do dnia 20 maja 2010 roku;

IX. zwalnia oskarżonego od uiszczenia opłaty oraz od ponoszenia wydatków powstałych od chwili wszczęcia postępowania zaliczając te wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony W. J. (1) jest mieszkańcem J.. Od 1992 roku oskarżony nie miał zatrudnienia, nie posiadał żadnych dochodów, pozostawał na utrzymaniu matki. Oskarżony jest osobą uzależnioną od alkoholu.

W maju 2001 roku dwóch nieustalonych w sprawie mężczyzn zaproponowało W. J. (1), aby ten na swoje imię i nazwisko zamówił zestaw do odbioru (...), w zamian za co miał uzyskać od nich gratyfikację pieniężną oraz mieli odebrać od oskarżonego sprzęt do odbioru telewizji. W. J. (1) skuszony perspektywą łatwego zarobku nawiązał z nimi porozumienie i zamówił zestaw do odbioru płatnej telewizji. W dniu 22 maja 2001 W. J. (1) odebrał od kuriera działającego na rzecz (...) (...) sp. z o.o. dekoder P. G. B. i kartę kodową, a nadto podpisał umowę o abonament. Otrzymany sprzęt oskarżony oddał mężczyznom uzyskując od nich zapłatę.

Dowód:

- kserokopia umowy abonamentowej k. 84-85

- wezwanie do zapłaty k.124

- protokół przesłuchania podejrzanego k.137 – 141, k. 151-152, k. 159 -161

W dniu 10 stycznia 2009 roku W. J. (1) zawarł z B. C. – przedstawicielką firmy pożyczkowej (...) sp. z o.o. umowę pożyczki nr (...) na kwotę 800 zł. Do uzyskania wnioskowanej kwoty oskarżony nie potrzebował informacji o swoim zatrudnieniu, ani zaświadczenia o uzyskiwanych dochodach. W. J. (1) od samego początku nie zamierzał spłacać w/w zobowiązania.

Po zawarciu przedmiotowej umowy tytułem spłaty nieustalona osoba wpłaciła na rzecz pokrzywdzonej spółki kwotę 200 zł.

Dowód:

- pismo z dnia (...) z o.o. z 4.09.2013 roku k. 115
- kserokopia umowy pożyczki nr (...) k.107 – odwrot
- wypowiedzenie umowy k. 123 – odwrot
- częściowo protokół przesłuchania podejrzanego k. 137- 141, 159-161
- protokół przesłuchania świadka B. C. k. 216-217
- pismo firmy Everest F. z dnia 12.09.2013 roku k. 214
- protokół konfrontacji świadka B. C. oraz oskarżonego k. 218-219

W dniu 13 marca 2009 roku oskarżony w towarzystwie innych osób spożywał alkohol w parku w J.. Do oskarżonego podjechał samochód w którym znajdowały się: E. J. oraz A. G.. A. G. zaproponowała W. J. (1), aby ten zaciągnął na swoje imię i nazwisko kredyt w banku przy użyciu podrobionego zaświadczenia o fikcyjnym zatrudnieniu i zarobkach. W. J. (1) zgodził się. Razem z E. J. oraz A. G. pojechał samochodem do W. na ul. (...), gdzie znajdowała się placówka PZ (...). W/w wręczyły oskarżonemu podrobione zaświadczenie stwierdzające nieprawdę, że W. J. (1) zatrudniony jest w firmie (...) w P. na stanowisku murarza i osiąga dochody w wysokości 2920 zł miesięcznie. Podrobione dokumenty wraz z wnioskiem o kredyt w wysokości 30.000 zł oskarżony przedłożył w placówce PZ (...), wprowadzając tym samym pracownice w/w placówki w błąd co do swojej zdolności kredytowej oraz zamiaru i możliwości spłaty pożyczki. E. J., której numer telefonu figurował na podrobionej umowie o pracę, potwierdziła zatrudnienie W. J. (1). Po złożeniu wniosku oskarżony wrócił do samochodu i został zawieszony przez E. J. oraz A. G. do swojego miejsca zamieszkania.

Wnioskowany kredyt został przyznany oskarżonemu i w dniu 16 marca 2009 roku udał się on ponownie wraz z E. J. i A. G. do placówki (...) we W. celem odebrania pieniędzy. Jednocześnie zgodnie z zaleceniami E. J. oskarżony założył rachunek (...) oraz lokaty na kwoty 1349 zł i 2023 zł, składając zlecenie stałej spłaty z tychże lokat na poczet rat pożyczki. Pozostałą kwotę w wysokości 27.580,25 zł W. J. (1) odebrał i przekazał A. G.. W drodze powrotnej A. G. zakupiła oskarżonemu ćwierć litra wódki oraz papierosy, wypłaciła mu również ok. 1200 zł, następnie został on odwieziony do J..

Dowód:

- protokół przesłuchania podejrzanego W. J. (1) k. 137 – 141
- protokół przesłuchania podejrzanego E. J. k. 171 – 178, k.179 – 182
- protokół przesłuchania podejrzanego A. G. k. 187 -195, k. 196 - 197
- kserokopia wniosku o udzielenie pożyczki k. 60 – 62
- kserokopia umowy o pracę z dnia 10.03.2008 r. wraz z załącznikami k. 63 – 65
- kserokopia umowy pożyczki nr (...) k. 68 – 76
- wezwanie do zapłaty k. 125

Oskarżony W. J. (1) ma 48 lat (ur. (...)), jest kawalerem, nie posiada dzieci. Ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest mechanikiem urządzeń kolejowych, w chwili obecnej nie pracuje, pozostaje na utrzymaniu matki. Nie był dotychczas karany sądowo.

Dowód:

- dane osobopoznawcze, k. 137

- dane o karalności, k. 162

Oskarżony W. J. (1) w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów. Złożył szczegółowe i obszernie wyjaśnienia, w których przedstawił swoją wersję zdarzeń. Przyznał, iż od samego początku nie miał zamiaru spłacać zaciągniętych zobowiązań. Wskazał, iż odnośnie kredytu zaciągniętego w (...), miał przekonanie, iż zobowiązanie ureguluje A. G. oraz E. J.. Nadto oskarżony wyjaśnił, iż zarzucanych czynów dopuścił się z uwagi na to, że brakowało mu pieniędzy ponieważ nie pracował.

Na rozprawie oskarżony odmówił składania zeznań i podtrzymał te, które złożył dotychczas.

Wyjaśnienia oskarżonego, k.137 – 141, k. 151-152, k. 159 -161, 281 -282

Nadto Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie załączonych do akt dokumentów, zeznań świadków oraz wyjaśnień oskarżonego. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wykazał ponad wszelką wątpliwość, że oskarżony W. J. (1) dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Oskarżony od samego początku przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, a jego wyjaśnienia w przeważającej mierze uznane zostały przez Sąd za wiarygodne i nie budzące zastrzeżeń. Sąd nie dał wiary oskarżonemu jedynie co do okoliczności, iż został on zwerbowany przez B. C., w celu podpisania umowy pożyczki na kwotę 1000 zł. Pierwotnie oskarżony wyjaśnił, iż do zaciągnięcia pożyczki w firmie (...) sp. z o.o. został nakłoniony przez kobietę i mężczyznę poruszających się f. (...). Nadto wskazał, iż taką samą umowę pożyczki zawarł jego kolega M. C..

Świadek B. C., która wówczas była przedstawicielem firmy (...) sp. z o.o. potwierdziła fakt zawarcia umowy z W. J. (1), jednakże zaprzeczyła, aby kiedykolwiek go do tego nakłaniała. W trakcie przeprowadzonej konfrontacji pomiędzy oskarżonym a świadkiem, W. J. (1) złożył zupełnie odmienne wyjaśnienia wskazując, że do zaciągnięcia pożyczki został nakłoniony przez dwie kobiety. Oskarżony nie był także w stanie wskazać innych osób, które zostały nakłonione do podpisania umowy pożyczki, chociaż wcześniej opisał szczegółowo to zdarzenie. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie są zatem niespójne i niekonsekwentne, w związku z czym poza stwierdzeniem, że oskarżony zawarł przedmiotową umowę nie mogą być one podstawą przekonujących i jednoznacznych ustaleń.

Potwierdzeniem sprawstwa W. J. (1) są wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego przez słuchanych w charakterze podejrzanych: E. J., A. G. i J. J., a także pozostałe dowody z dokumentów zgromadzonych w sprawie, a w szczególności: umowa abonamentowa z (...) (...) S.A, kopia umowy pożyczki nr (...) z Everest (...) sp. z o. o, kopia umowy pożyczki z PZ (...) datowana na dzień 16 marca 2009 roku, a także kopia podrobionej umowy o pracę kredytobiorcy, tj. W. J. (1).

W ocenie Sądu zasługują w pełni na uznanie za wiarygodne wyjaśnienia złożone przez świadka E. J., która przyznała się do wspólnego wyłudzenia kredytu z W. J. (2) na szkodę PZ (...). Świadek ta potwierdziła fakt przedłożenia przez oskarżonego stwierdzającego nieprawdę zaświadczenia o jego zatrudnieniu w firmie (...). Przyznała, iż J. J. opieczętował wcześniej niezbędne dokumenty potwierdzające zatrudnienie oskarżonego

J. J. w swoich wyjaśnieniach przyznał, iż opieczętował E. J. czyste druki potwierdzające zatrudnienie w jego firmie. Nadto wyjaśnił, iż dał w/w pieczętkę firmy oraz zaświadczenie o nadaniu numeru REGON.

A. G. przyznała, iż to ona wypełniła druk umowy o pracę dotyczący oskarżonego. Wyjaśniła, iż wypisała listę płac podpisując się nazwiskiem (...), a E. J. podpisała się za J. J..

Relacje wymienionych osób w ocenie Sądu w całości zasługują na przyznanie im waloru wiarygodności, albowiem są one spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniają, nadto ich relacje potwierdzają się w pozostałym materiale dowodowym w postaci dokumentów zebranych w toku postępowania w sprawie.

Zeznania M. M., niewiele wnoszą do sprawy. nie wskazał on żadnych okoliczności, które przyczyniłyby się do ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie, dlatego też Sąd pominął jego zeznania przy ustalaniu stanu faktycznego.

Za w pełni wiarygodny materiał dowodowy Sąd uznał ujawnione i zaliczone w poczet dowodów dokumenty. Ich autentyczność, wiarygodność i wartość dowodowa nie budziły wątpliwości Sądu, bowiem dokumenty te sporządzone zostały przez właściwe organy, w granicach ich kompetencji i w przewidzianej przepisami formie. Wiarygodność wskazanych dokumentów nie była również kwestionowana przez żadną ze stron, a Sąd nie znalazł podstaw, aby czynić to z urzędu.

Określone w art. 286 § 1 k.k. przestępstwo oszustwa jest występkiem umyślnym zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w przypadku oszustwa jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca podejmując działania musi mieć wyobrażenie pożądanej przez niego sytuacji, która stanowić ma rezultat jego zachowania. Powyższe ujęcie znamion strony podmiotowej wyklucza możliwość popełnienia oszustwa z zamiarem ewentualnym. Zamiar bezpośredni winien obejmować zarówno cel, jak i sam sposób działania zmierzający do zrealizowania tego celu. Sprawca musi chcieć takiego właśnie sposobu działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i cel ten musi stanowić punkt odniesienia każdego ze znamion przedmiotowych przestępstwa. Przypisując sprawcy popełnienie przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k. należy wykazać, że obejmował on swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim (kierunkowym) nie tylko to, że wprowadza w błąd inną osobę (względnie wyzyskuje błąd), ale także i to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem – i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion.

Celem i motywem działania oskarżonego ustalonymi w niniejszej sprawie była chęć osiągnięcia korzyści majątkowej (którą to korzyść osiągnął) i co tego Sąd nie miał wątpliwości. W. J. (1) w dniach: 22 maja 2001 roku, 10 stycznia 2009 rok oraz 13 marca 2009 roku w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem: (...) (...) sp. z o.o., (...) Finanse Sp. z o.o. oraz (...) (...) za pomocą wprowadzenia w błąd co do zamiaru wywiązania się z umów, czym wyczerpał ustawowe znamiona czynów z art. 286 § 1 k.k

Nadto oskarżony posłużył się podrobionym zaświadczeniem o zatrudnieniu - przez podrobienie dokumentu rozumie się sporządzenie przedmiotu (pisma, druku itp.), który ma imitować dokument autentyczny.

Oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę z faktu, iż stosownej wysokości dochody są podstawowym warunkiem do uzyskania kredytu, dlatego też, posługując się podrobionym zaświadczeniem, wprowadził w błąd pracownika banku co do swojej kondycji finansowej, co do możliwości, a nawet zamiaru spłaty docelowych rat.

Nie ma również żadnych wątpliwości, że w dniu 13 marca 2009 roku we W. oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z E. J., A. G. i J. J., przeciwko którym prowadzone jest odrębne postępowanie. Współsprawstwo zachodzi, gdy dwie lub więcej osób działają w porozumieniu, którego treścią jest wspólne popełnienie czynu zabronionego. Oskarżony wraz z E. J. i A. G. razem przyjechali do W. celem wzięcia kredytu, nadto E. J. i A. G. wypełniły fałszywe zaświadczenia, natomiast J. J. poświadczył nieprawdę w przedłożonej umowie o pracę i zaświadczeniu o zatrudnieniu. Każda z wymienionych osób spełniła zatem wyznaczoną jej rolę w ramach przestępczego porozumienia.

Reasumując powyższe rozważania stwierdzić należy, iż W. J. (1) swoim działaniem w pełni wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanych mu czynów i jego wina została udowodniona.

Przypisując oskarżonemu sprawstwo i winę w zakresie zarzucanych mu czynów, Sąd zakwalifikował występki opisane w pkt. I i II części wstępnej wyroku jako popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk. Na tejże podstawie oskarżonemu wymierzono karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Za trzeci z zarzucanych oskarżonemu występków wymierzono z kolei karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 91 § 2 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności. Mając natomiast na względzie treść art. 58 § 2 kk Sąd odstąpił od wymierzenia kary grzywny, uznając, że z uwagi na brak dochodów po stronie oskarżonego i jego ogólnie niekorzystną sytuację majątkową jej orzeczenie byłoby niecelowe, gdyż oskarżony nie byłby w stanie jej uiścić i nie będzie można jej ściągnąć w drodze egzekucji.

Zdaniem Sądu zarówno wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe, jak i kara łączna pozostają adekwatne do znacznego stopnia zawinienia oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów. Oskarżony mając pełną świadomość swojej sytuacji majątkowej, kierując się chęcią uzyskania choćby minimalnego zysku i podejmując przy tym oszukańcze zabiegi przyjął na siebie zobowiązania finansowe, z których nie zamierzał się wywiązać. Oskarżony współdziałał w popełnieniu przestępstw z innymi osobami, powodując realne straty w zakresie majątku pokrzywdzonych. Orzeczona kara łączna w ocenie Sądu spełni zarówno swe cele w zakresie prewencji indywidualnej, stanowi bowiem zasłużoną dolegliwość dla sprawcy, jak też w zakresie prewencji generalnej, przyczyniając się do kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Ponieważ oskarżony jest osobą niekaraną dotychczas sądownie, a także w świetle okoliczności sprawy, które nie wskazują na znaczną jego demoralizację, zasadne i wystarczające dla osiągnięcia wyżej opisanych celów kary było orzeczenie jej wobec oskarżonego w warunkach probacji, z ustaleniem okresu próby na 4 lata.

Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- (...) w G. – kwoty 30.000 zł, przy czym zastrzegł, iż obowiązek ten ma spełnić solidarnie z: E. J., A. G. oraz J. J. ;
- (...) (...) S. A w W. – kwoty 950 złotych;
- (...) w W. – kwoty 800 złotych.

Ponieważ oskarżony był zatrzymany w sprawie od dnia 19 maja 2010 roku do dnia 20 maja 2010 roku, okres ten zgodnie z dyspozycją art. 63 § 1 kk, należało zaliczyć mu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych. Nie posiada on żadnego majątku do którego można by skierować ewentualną egzekucję, dlatego też przyjęto, że windykacja kosztów byłaby nieskuteczna i orzeczono w oparciu o względy słuszności – uznając, że rozstrzygnięcie o kosztach na podstawie art. 627 k.p.k. byłoby niewykonalne.